

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 33. Sessio V. Photius in Concilio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

mani: *Ita est, observarunt.* Zacharias & Theophilus: *An unum vel duos Libellos scripsimus?* Legati Romani: *Duos scripsistis.* Omnino etiam confessionem Fidei, antequam Romam intrarent, tradiderant, & præterea libellum, quo se Decretis Sacrae Sedis obedientes profitebantur, antequam ad communionem admitterentur. Tum Senatores ex Legatis Romanis quæsierunt, quid ille Libellus contineret. Responderunt: *Quod vellent Fidem Ecclesiae Catholicae tenere & defendere, atque in omnibus Ecclesiae Romanae iudicium sequi.* Bahanes Patritius dixit: *Hesternæ adhuc die id ipsum edixerunt in Secretario; quod per omnia Romanorum Ecclesiae consentiant.* Quærite ergo, dixerunt Legati, *an scribere velint Libellum Romanum.* Senatores ad Theophilum & Zachariam: *An scribitis hunc Libellum, vel non?* responderunt: *Nolumus de hoc Libello mentionem fieri.* Legati Romani: *Ergo foras eos emittite.* Illis etiam ejectionis, solito clamore Sessio finita.

§. XXXIII.

Sessio V. Photius in Concilio.

Sessio quinta decima nona Octobris celebrata. Paulus Chartophilax Concilio indicavit, missum sibi ab Imperatore fuisse Photium. Legati Romani di-

A a 2

xerunt:

Sæculum IX. xerunt: *An Photius in conspectum no-*
 A.C. 869. *strum venire desiderat?* Respondit Pau-

lus: *Nescimus, an desideret. Sed si ju-*
 betis, discemus. Jusserunt Legati Ro-
 mani, ut mitterentur, qui voluntatem
 Photii exquirent, sed Laici, quippe &
 ipsum pro Laico habebant. Itaque Se-
 natus ad Photium mittit tres Imperato-
 ris præfectos Sisinnium, Eutychianum,
 & Georgium, quemdam Laicum de co-
 mitatu Legatorum Romanorum nomine
 Leonem, & duos de comitatu Legato-
 rum Orientalium Cyriacum & Joso-
 phum. His sex delegatis a Concilio
 mandatum, ut Photio dicerent: *Vis*
venire in sanctam Synodum universalem,
an non? Si autem respondisset, quod
 non; interrogarent: *Quare non vis?*

Delegatis in Concilium regressis,
 præceperunt Episcopi, ut Responsum
 Photii magna voce legeretur. Erat ve-
 ro hujusmodi: *Nunquam antea ad Sy-*
nodum me vocastis, & modo miror, quod
vocetis. Sed ultro non ibo. Dixi, cu-
stodiam vias meas, ut non delinquam in
lingua mea. Posui ori meo custodiam.
Quod sequitur ipsi legite. Scilicet illa
 Psalmi verba: *Cum consisteret peccator*
adversum me. Quo responso audito,
 Legati Romani dixerunt: *Non eum vo-*
camus, ut nos doceat, sed ut ipso præsen-
te causa finiatur, quæ Ecclesiæ Romanæ

Psal. 38.

& Orientis tantorum laborum occasio ex-
 titit. Cuncti Episcopi petierunt, ut vo-
 caretur, atque Elias Syncellus Jero-
 solymitanus admonitionem dictavit ipsi
 mittendam, ejusmodi: *Cum viros, qui
 banc Sanctam Synodum constituunt, pec-
 catores pronunciaveris, Legatos, Episco-
 pos, Senatum, verba Prophetæ maligne
 detorquens, respondemus, quod plenus ope-
 ribus tenebrarum lucem fugias. Sed scri-
 ptum est: in camo & freno maxillas eorum* Psal. 31.9.
constringe, qui non approximant ad te.
*Concilii et Imperatoris potestate, quod Pro-
 pheta hic dicit, fiet.* Hac admonitione
 ad Photium delata & perlecta, respondit:
*Cum ad veniendum compellitis, cur inter-
 rogando tempus teritis?* Hoc quoque re-
 sponso audito, secunda ei admonitio mit-
 titur hujusmodi: *Vocavimus te, secun-
 dum ritum Ecclesiæ, sperantes ultro te ven-
 turum; sed quia peccator es, & manife-
 stus, nolisti Synodum sponte intrare
 damnationem pertimescens. Quare hac
 secunda admonitione jubemus, ut etiam
 nolens adducaris. Tum in Concilium in-
 troducitur.*

Legati Papæ ad Senatores dixe-
 runt: *Quis est ille, qui in novissi-
 mo loco hujus Sanctæ Synodi adstat?* Se-
 natores responderunt: *Photius est.* Le-
 gati: *An ille est Photius, propter quem* Photius in
Sancta Ecclesia Romana per annos septem Concilio ta-
 cet.

Sæculum IX. *Et amplius sustinuit labores multos? quæ
 A. C. 869. etiam Ecclesiam Constantinopolitanam
 funditus evertit, Et usque in hunc diem
 Ecclesias Orientis fatigavit? Senato-
 res dixerunt: hic est. Legati Romani
 quæsierunt; an recipit Constituta San-
 ctorum Patrum? Senatores dixerunt:
 interrogetur. Et ipsis jubentibus Geo-
 rgius Palatii Custos interrogavit. Sed
 Photius non respondit. Legati Romani
 quoque interrogarunt, & subjunxerunt:
*An recipis explicationem Nicolai Papa?
 recipis, quæ egit Hadrianus Papa, ejus
 Successor? dicat! dicat!* Photius nec-
 dum quidquam respondit. Legati Ro-
 mani: *Audivimus, quod homo sit ele-
 quens, Et scimus, quod sit magnus pecca-
 tor Et adulter, dicat! dicat!* Photius
 dixit: *Deus audit vocem meam, etiam te-
 centis.* Legati: *Per silentium non effu-
 gies manifestam damnationem.* Photius
 dixit: *nec Jesus tacendo evasit damna-
 tionem.**

Legati Orientis dixerunt: *Insole-
 tissima hæc locutio nullo responso digna
 est. Homuncule (*)! tu te Jesu Christo
 compares? nulla communicatio lucis ad
 2. Cor. 6. 15. tenebras! quid Christo, Et Belial? sed re-
 sponde Sanctissimis Vicariis Senioris Ro-
 ma*

(*) Hac castigatione præclara Photius dignif-
 simus fuit.

mae, an Romanorum Pontificum Decreta Sæculum IX.
suscipias. Photio non respondente, Le- A.C. 869.
 gati Romani dixerunt: *Inclinet cervi-*
cem suam, verbo & scripto confiteatur
peccatum suum, anathematizet, quæ sum-
ma injuria bis adversus Ignatium Patriar-
cham egit, promittat, se nihil amplius
contra ipsum insidiosè machinaturum, sed
eum Pontificem suum magno pudore susci-
piat, & Apostolicæ Cathedræ judicia tam
de se quam de Ignatio Patriarcha promul-
gata, ut debet, amplectatur. Photio con-
 tumaciter silente, Legati Romani sub-
 junxerunt: *Ecce homo, qui obturavit au-* *Pf. 57.*
res suas, sicut aspidis surdæ. Et vocem
Synodi audire contemnit. Legantur epi-
stolæ, ipsius causa a Sancta Romana Eccle-
sia missæ. Lecta est epistola Nicolai Pa-
 pæ ad Michaellem Imperatorem, item
 epistola Photii a Rodoaldo & Zacharia
 delata, quæ jam in præcedente Sessione
 recitatæ fuerant. Hac secunda epistola
 perlecta Metropolitæ Photium interro-
 garunt, cur non responderet. Sed ipse
 filuit. Præterea lecta est epistola Impera-
 toris per Leonem a Secretis missa, & tan- *Sup. lib. L.*
 dem prima ad Photium vigesima quinta *§. II.*
 Sept. anno octingentesimo sexagesimo
 data, prius nunquam lecta, in qua Pon-
 tificex ejus Fidei confessionem recipit, re-
 probans ordinationem.

Sæculum IX.

A. C. 869.

p. 1041.

Oratio Eliæ
Jerolymita-
ni.* encolpium
suum.

Tunc autem, postquam Vicarii Orien-
tis fandi licentiam petiissent, Elias ca-
thedram ascendit & peroravit in hunc
modum: *Scitis, quia in præteritis tem-
poribus Imperatores congregabant Syno-
dos, & ex toto terrarum orbe Vicarios
colligebant. Constat eum solummodo
de Conciliis generalibus loqui, ut notat
Anastasius. Et prosequitur: Nemo ipso
Imperatore melius, unde venerimus, & a
quibus missi sumus, testatum facere potest.
Ex quo hic sumus, ubi per annos propem-
dum duos, priusquam Legati Romani ad-
venissent, versabamur, quadam die Impe-
rator Sacris, quas gestare adsuevit, Re-
liquiis*, collo nostro injectis, ait: Deus
aliquando in die Judicii rationem exqui-
ret hujus Sententiæ, quam nomine totius
Ecclesiæ pronunciaturi estis; cavete igitur
viri, senectute venerabiles, ne favore aut
odio cujuscunque vos ad judicandum im-
pelli sinatis. Hanc regulam amplectimur
& imperturbati sequimur. Itaque non
ideo recipimus Ignatium, quod eum in
Throno Episcopali sedere & magna aucto-
ritate præditum cernimus, nec ideo Pbo-
tium damnamus, quia ibi stare cogitur,
& omni potestate exutus videtur. Quam-
vis etiam intempestiva commiseratione fle-
cti nolumus; nam videtis, pervicacis ho-
minis silentium, Sanctam Synodum sper-
nentis. Id enim ex paucis, quæ protulit,
satis*

*satis constat. Ego autem Ecclesiæ Jero- Sæculum IX.
solymitanæ ab annis septem integris Syn- A. C. 869.
cellus perbene novi, nos ab eo nullas litte-
ras accepisse, nec ei remisisse. Sed & fre-
quenter audistis, quid Sanctissimus Tho-
mas Metropolita Tyriensis locutus fuerit.
Id vero nunc etiam affirmat, quod Sedes
Antiochena neque suscepit unquam a
Photio litteras, neque scripserit. Illud
quoque novistis, quid Ecclesia Romana de
ipso decreverit; unde iterum id ipsum ei
in faciem dico, quod oculis suis videat,
& auribus audiat. Satis damnatus est,
quem nulla Sedes Patriarchalis recepit.
Et inepte hodie studet silentio, quo igna-
ris imponere cupit, simulatque, sibi argu-
menta non deesse. Nam nihil habet, quod
opponat, & in sui defensionem proferat.
Omnibus nobis notum est, quam immuni
fiducia in Sedem Constantinopolitanam in-
silierit, & quanta tyrannide obtinuerit.
Nunc ergo consilium damus ei & admone-
mus, ut cognoscat peccatum suum, & si
quidem pœnitentiam egerit manifeste ac
sincere, suscipiatur in Ecclesia Salvatoris
Nostri quemadmodum unusquisque Fide-
lium, habens spem vitæ æternæ.*

*Inde Legatorum Romanorum sen-
tentia lecta, in hæc verba: Vidistis,
Fratres nostri, & audistis, quæ ex multo
tempore dicta & gesta sint in hac causa.
Nemini non constat, Photii Ordinationem*

A a 5 recipi

Sæculum IX. *recipi non potuisse, atque Ignatium Pa-*
A. C. 869. *triarcham contra æquitatem & Canones*
fuisse depositum. Nos ergo non novum
judicium pronunciabimus, sed illud quod
Nicolaus Papa pronunciavit, & Hadria-
nus Papa confirmavit. Quis vero ulte-
rius, Christianus esse volens, eum recipiat,
quem nec Sedes nostra Apostolica, nec Se-
des Orientales receperunt? sed ejusmodi
conatum abjicimus & sub anathematis
pæna prohibemus, ne deinceps in quocun-
que Ecclesia Legitimus Episcopus a su-
etione Sæculari temere e Sede sua ejicia-
tur, & alius inique subrogetur. Edicite,
num placeat vobis sensus iste! quod si
vero a vobis non acceptaretur, nos tamen
in hac Synodo tanquam supra montem ele-
vavimus vocem nostram, qua vobis Acta
Patrum nostrorum promulgavimus. Hanc
sententiam perlectam, Legatis, quid Con-
cilium sentiret, exquirentibus, omnes ap-
probarunt.

Legati Romani iterum Photium hor-
 tari, ut cervices flecteret coram Conci-
 lio & Ignatio, quo ad Communionem
 laicam reciperetur. Et Bahanes Patri-
 cius: *Loquere, Domine Photi, loquere,*
quæcunque causæ tuæ prodesse possunt. To-
tus Mundus in hoc loco collectus est. Secus
timendum, ne Sancta Synodus misericor-
diæ suæ viscera claudat. Quo namque
confugies? Romam? ecce, Romani hic.
 In

Photius con-
 tumax.

In Orientem? ecce, Orientales adsunt. Sæculum IX. Claudetur janua, quam, si isti clauferint, A. C. 869. nemo aperiet. Dic, vir Dei, quid babes pro causa tua? Photius respondit: Justificatio mea non est in hoc mundo. Si in hoc mundo esset, videretis eam. Bahanes reposuit: Credimus, quod pudore & metu turbatus desipias, nesciens, quid loquaris. Hinc Sancta & universalis Synodus concedit tibi spatium, quo consulas salutis tuæ. Vade, dum redire jubearis. Photius: Spatium temporis nullum peto; me autem dimittere in vestra potestate est. Tandem Bahanes eum rursus monuit, ut salutem suam curaret, & perpenderet, post Legatorum abitum, quidquid dicturus vel facturus esset, nihil firmum fore vel validum. Sed frustra omnia; ipse enim vocem obstinate preffit. Tandem Concilium: Vadat, & penset, quid sibi profuturum sit. Exivit Photius, & soluta est Sessio.

§. XXXIV.

Sessio sexta. Imperator in Concilio.

Sessioni sextæ vigesima quinta Octobris celebratæ ipse Imperator Basilius primo loco sedens interfuit. Cum Metrophanes Smirnensis brevem sermonem in laudem Concilii & Imperatoris pronuntiasset, Patres luci Cœli, & fluminibus terræ comparans, jussit Imperator legi